

שבעת ימים פרק ראשון יומא

תורה אור

1. גשת והוא אמר ה' אלי פקל לך שני לחות אבנים כראשונים ועלה אלי הקרה ועשית לך ארון עץ רבירס י ארץ עץ וציון צבי שמים אפתח ונחצי ארבו ואפדה ונחצי רחבו ואפקה ונחצי קטנה: סבות כ"י 3. ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נקף וטחלה לתלמדה סמים ולמנה וקה בד כד יקרה: סמות לו 4. עשה לך שתי חצרות כסף מקשה תעשה אחם וזיו לך למקרא הקרה ולטעם את המקות: כמכר י"ב 5. ואל בני ישראל חדרב לאמר קחו שעיר עזים לחקאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ויקרא ט ג 6. ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחקאת ואל לעלה תמימים והקרב לפי: ויקרא ט ב 7. בזאת יבא אהרן אל הקדש בשר בן בקר לחקאת ואיל לעלה: ויקרא ט ג 8. ופאת עזרת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחקאת ואיל אחד לעלה: ויקרא ט ד 9. כאשר עשה ביום הזה קרה לך לעשת לכפר עליכם: וישכן כבוד ה' על שר התי ויכסהו ועגן קדשת ימים ויקרא על משה ביום השביעי סמות כד טו

לאפוקי עצרת ור"ה דתרייהו עולות נינהו. לא ידענא אמאי לא קאמר הכי לעיל בשינוא דר' אבהו לאפוקי עגרת וראש השנה דנצור נינהו או לימא לאפוקי כולהו כדקאמר רבינא בסמוך ושמה לר' אבהו לא דגרתה הוה ניחא להו כדשינין לעיל ולרז אשי הקשו לו בבת אחת מעגרת ומראש השנה ומירן תירון אחד על שניהם ולרינא הקשו לו בבת אחת כולהו קושייתא דלעיל ומירן במירון אחד: **דרביה** הוא דבי אתא רבין כ"ו. הוה מצי למימר אמוראי נינהו ואליצא דרבי יוחנן וטובא איכא בהש"ס דבי אתא רב דימי אתא לאפלוגי אלמורא שלפניו אלא משום דאשכח דבידא דר' יוחנן משמיה דר' ישמעאל אמר הכי מצי משני הכי וא"ת ור' יוחנן הכי פליג על ר' אבהו מעלה בעלמא אי נמי י"ל מדקאמר ר' יוחנן משמיה דר' ישמעאל הכי מכלל דרבנן פליגי עליה ואילו דאמר רבנן: זה בנה אב כל הנבנים שפחנה שכינה בו'. מימה לי בשלמא ממלואים נגמר שפיר אף לדורות מדכתב בהדיא כאשר עשה ביום הזה וזה ה' לעשות לכפר אל מסיני הכי נגמר ומדנקט ניהו בנה אב משמע מיתורא דקרא נזיק כמו זה בנה אב שכל תשבות קודמות לעולות דמיתורא נפיק כדאיתא בפרק כל התדיר (נכחם דף ג.) והכל מצי מורא איכא ונראה דהכא נמי לא הוה ריך למיכתב אלא ויעל משה אל ההר ויבס הענת את אהרן ואלא להנשה ביום השביעי מתוך העגן אלעטרך למיכתב ויכסהו העגן שש ימים אל אטריך לדורות:

ועשה לך כמו עשה לך שמי חלוצות כסף: **כביכול** אני שמעתי אם היה ליצור יכול להמכר בשל יחיד (ב) הייתי רוצה. ואני אומר לפי שדבר קשה הוא לומר שהקב"ה קץ בישראל אומר כביכול כלומר על כרחי יאמר כן כאלו (א) אפשר לומר כן וכן כל כביכול שבהש"ס: **בזמן שכן עושין לנו של מקום**. נקראת העבודה על שם: **עד כאן לא פליגי**. מירוצא הוא: **קח לך למס** לי. דשי קרא דבינוריה ממה שהחיל לדבר: **דין פר למטאם** ואיל לעולה. ביה"כ יש פר למטאם ואיל לעולה נקרבן יחד דכהן גדול בזאת יבא אהרן וגו' ודשמני למלואים נמי עגל למטאם ואיל לעולה: **עבודה ככהן גדול**. ביום הכפורים מעבודה ככהן גדול: **ממנו** (ויקרא ט) ויקרב אהרן אל המזבח: **אילימא סהלא ככהן גדול**. דין יום הכפורים שהיא עבודה ראשונה שיהיה ככהן גדול נקראת נצור ביה"כ הראשון מעבודת שמיני למלואים שהיא עבודה ראשונה שנעשית על ידי כהן גדול מעולם: **סהלא ככהן גדול**. יום הכפורים יש לו עבודה לפני לפני סהלא הכפורים הראשונה הייתה סהלא ככהן גדול כהן גדול נכנס אל מטה סהלא ככהן גדול יום שמיני למלואים הייתה עבודה סהלא ככהן גדול ואם כשיל שמיני משה כל שנעת ימי המלואים אין קרייה עבודה אלל עבודה כהנים שהוא נצור נגדי כהונה ושל משה נחלקו (א) לכן שלא הוכשר אלל לשעה: **ר' יוחנן מתיני חדא**. לא דריש מהאי קרא דכאשר עשה ביום הזה אלל חדא פרישה: **מעלה בעלמא**. מפני הקל שהקילו בה למעלה מדעת הכהן השורפה עשו בה מעלות רבות: **מהיכא ילפס לה**. לך פרישה: **אי מה מלואים כל הכסוב** (א) מעטכ כהן. כליפנין לקמן בשמעתי (דף ה.). ולא קפני מפרישין. ואם יארע פסול ככהן גדול ישמש זה בלא פרישה: **אלא מר מהיכא יליף אמר ליה מסיני** שפירש משה קודם כניסתו למחנה השכינה: **ויכסהו העגן**. למשה: **ר' יהודה בן כסירא**. לקמן בפרקין (דף ו.). לטומאת

ועשה לך כמו עשה לך שמי חלוצות כסף: **כביכול** אני שמעתי אם היה ליצור יכול להמכר בשל יחיד (ב) הייתי רוצה. ואני אומר לפי שדבר קשה הוא לומר שהקב"ה קץ בישראל אומר כביכול כלומר על כרחי יאמר כן כאלו (א) אפשר לומר כן וכן כל כביכול שבהש"ס: **בזמן שכן עושין לנו של מקום**. נקראת העבודה על שם: **עד כאן לא פליגי**. מירוצא הוא: **קח לך למס** לי. דשי קרא דבינוריה ממה שהחיל לדבר: **דין פר למטאם** ואיל לעולה. ביה"כ יש פר למטאם ואיל לעולה נקרבן יחד דכהן גדול בזאת יבא אהרן וגו' ודשמני למלואים נמי עגל למטאם ואיל לעולה: **עבודה ככהן גדול**. ביום הכפורים מעבודה ככהן גדול: **ממנו** (ויקרא ט) ויקרב אהרן אל המזבח: **אילימא סהלא ככהן גדול**. דין יום הכפורים שהיא עבודה ראשונה שיהיה ככהן גדול נקראת נצור ביה"כ הראשון מעבודת שמיני למלואים שהיא עבודה ראשונה שנעשית על ידי כהן גדול מעולם: **סהלא ככהן גדול**. יום הכפורים יש לו עבודה לפני לפני סהלא הכפורים הראשונה הייתה סהלא ככהן גדול כהן גדול נכנס אל מטה סהלא ככהן גדול יום שמיני למלואים הייתה עבודה סהלא ככהן גדול ואם כשיל שמיני משה כל שנעת ימי המלואים אין קרייה עבודה אלל עבודה כהנים שהוא נצור נגדי כהונה ושל משה נחלקו (א) לכן שלא הוכשר אלל לשעה: **ר' יוחנן מתיני חדא**. לא דריש מהאי קרא דכאשר עשה ביום הזה אלל חדא פרישה: **מעלה בעלמא**. מפני הקל שהקילו בה למעלה מדעת הכהן השורפה עשו בה מעלות רבות: **מהיכא ילפס לה**. לך פרישה: **אי מה מלואים כל הכסוב** (א) מעטכ כהן. כליפנין לקמן בשמעתי (דף ה.). ולא קפני מפרישין. ואם יארע פסול ככהן גדול ישמש זה בלא פרישה: **אלא מר מהיכא יליף אמר ליה מסיני** שפירש משה קודם כניסתו למחנה השכינה: **ויכסהו העגן**. למשה: **ר' יהודה בן כסירא**. לקמן בפרקין (דף ו.). לטומאת

גליון השמים גפ' מ"ל אלא כ"י סיבא י"ח. ע"ן עפרין דף ה' ע"א חו"כ ד"ה ו"ה מ"ר: **הגהות הב"ח** (א) רש"י ד"ה כביכול בשל יחיד משלך הייתי רוצה: יחיד שם ד"ה חמלה. י"ח כ"ו עבודה: (ב) שם ד"ה א"י. הכתוב בהן מעטכ כהן: **מובך רש"י** כביכול. אם היה אפשר להיטער נצור בשל יחיד, בשלך הייתי רוצה ויחד משלם ומחוט כח. **תוס' ישנים** קח לך עגל בן בקר למטאם ל"ל. שלא נכנס לקמחן בשל ישראל שיהי נצור חזר ק"ח ונחלת ערת בני ישראל קח ונס לא בא לומר קח לך בלבדך שיהיה מוסר פחותה פרה שלקח פתחן היה: אי מה מלואים כל הכסוב כהן מעטכ וכו'. בירושל' מוסיף לה מהדא דהא ליתין (נכחם דף סה.) ומלך והקטיר מה הקטרה בראש של מנחם אף מליקה בראש של מנחם וק"ל (מנחות ד' טט.) כי הקטרה לא מעטכ ולא אמרי' אי מה מליקה מעטכ וכו' עד מנחם שם הכה דברים שאין מעטכין הלמדן מהמעטכין ואין מתרין לטו: זה בנה אב שכל הנבנים דילפינן מהכא ביום מצינו אי נמי ששם ביום מיתורא דמנחם ויקרא אל משה ביום השביעי: דרייש לטומאת כיתו. לך אל מסיני שביעי על שם דלורייתא:

השביעי מכדי כתיב ויקרא אל משה ביום השביעי ששה שכינה טעון פרישת ששה

הוא אנון שבעה ימים רבי יהודה בן בתירא היא דחייש

הוא אנון שבעה ימים רבי יהודה בן בתירא היא דחייש

הוא אנון שבעה ימים רבי יהודה בן בתירא היא דחייש

הוא אנון שבעה ימים רבי יהודה בן בתירא היא דחייש